

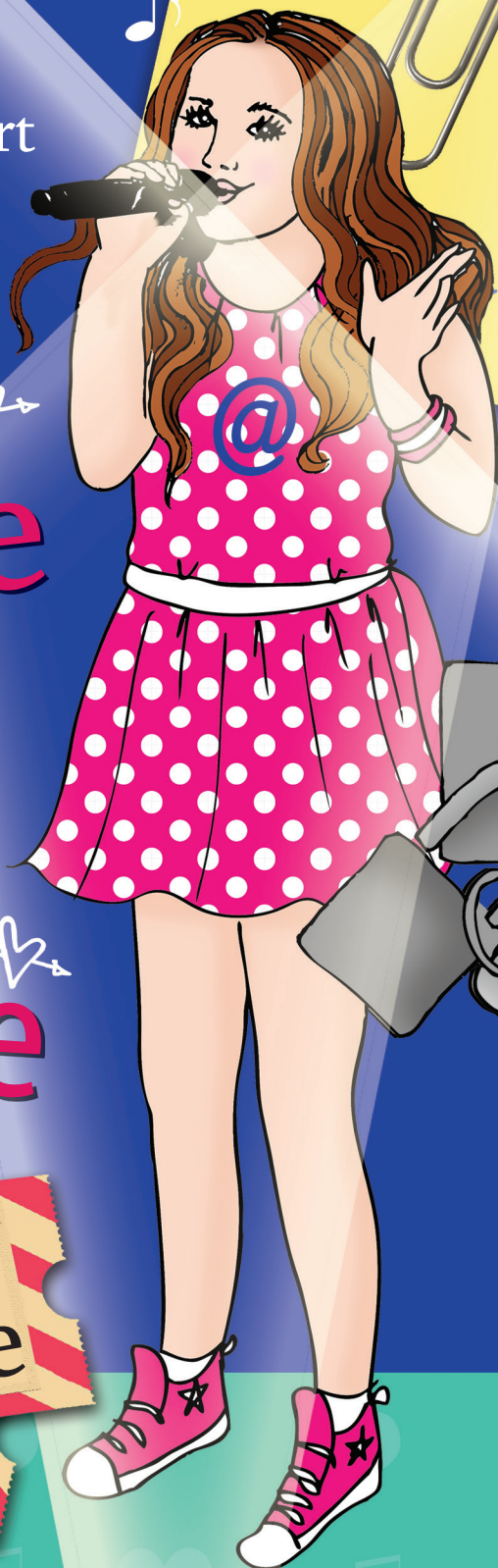
Evelien van Dort

Sanne

@

Sanne

op
tournee

Evelien van Dort

Sanne
@
Sanne
op tournee

Callenbach

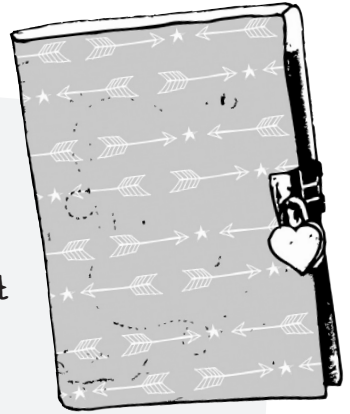
*Opgedragen aan Juliette Dumoré, vanwege haar bijzondere
muzikale talent en inzet*

© Uitgeverij Callenbach – Utrecht, 2016
www.uitgeverijcallenbach.nl

Omslagillustratie en -ontwerp Sam Illustraties
Illustraties binnenwerk Sam Illustraties
Layout/dtp Gerard de Groot
ISBN 978 90 266 2195 6
ISBN e-book 978 90 266 2196 3
NUR 283

Alle rechten voorbehouden.

Sanne@Sanne

Help, wat moet ik doen? Ik ben zo verliefd dat ik aan bijna niets anders kan denken dan aan Lucas. En ik fantaseer ook in het echte leven over hem, dat gaat zo: als ik even een boodschap in de supermarkt doe, zie ik Lucas aan het eind van het gangpad staan! Ik cross met mijn karretje zijn kant op, kijk naar links en rechts. Helaas... geen Lucas te bekennen. Of: Ik voel een klopje op mijn schouder en weet zeker dat hij achter me staat. Als ik me omdraai zal ik zijn blauwe lachende ogen zien. Ik kijk om: geen Lucas te zien... ☹️ Een minuut geleden gingen we samen een ijsje kopen. We namen allebei zo'n lekker groot softijsje met een chocoladedip. Het was maar in gedachten, toch proefde ik het ijsje.

Zijn deze verzinsels wel normaal? Het is natuurlijk heel erg fake! Ik wil snappen wat ik doe en denk, dus schrijf ik het op in mijn dagboek. Sanne@Sanne staat voor wat ik meemaak. En dan schrijf ik vooral op hoe ik de dingen beleef, dus de binnenkant van mezelf. Dit dagboek heb ik van juf Sophie, mijn juf in groep acht, gekregen. Als je dingen opschrijft, begrijp je jezelf beter, zegt ze.

Van die binnenkant snap ik vaak geen barst. Nu dus ook niet...

Vorige maand heb ik solo gezongen tijdens de kooruitvoering. Het ging super! Juf Suzy, de koordirigente, zegt dat ik talent heb. Lucas stuurde me na de uitvoering een appje van een roos (dit is niet fake, check mijn mobiel maar). Sinds die tijd ben ik vreselijk verliefd op hem. Niemand die het weet hoor, alleen mama. Ze heeft me geadviseerd om het 'los te laten' in verband met zijn ouders. Waarom? Zijn

ouders hebben nogal een uitgesproken mening. Ik pas niet in hun plaatje, zal ik maar zeggen. Loslaten... Mooi niet! Ik was al verliefd op hem, maar nu is mijn verliefdheid verdubbeld. Kunnen gedachten door de lucht naar de ander gaan? Zou Lucas ook nog aan mij denken?

Sannes mobiel gaat. Ze schuift haar dagboek opzij en zoekt tussen papieren, schriften en andere spullen.

Haar bureau is een rommelmagneet, dus dat ligt altijd vol. Als ze eindelijk haar telefoon te pakken heeft, stopt het signaal. Ze schudt haar

lange bruine haar naar achteren en kijkt bij de gemiste oproepen. Laura, haar koorvriendin. Teleurgesteld klappt Sanne het hoesje weer dicht, ze had zo gehoopt dat Lucas haar zou bellen. Een appje zou ook oké zijn, dat van die roos is alweer een tijdje geleden. Wat moet ze nu met Laura? Ach nee, dat is flauw. Laura is heel aardig, ook al zit ze pas in groep zeven. Ze trekken de laatste tijd veel samen op. Sanne besluit haar direct terugbellen.

Haar vriendin neemt meteen op. 'Hoi, Sanne.'

'Hé hoi, Laura, je hebt me net gebeld,' antwoordt ze.

'Kan het even?' vraagt Laura.

'Ja hoor, ik was eigenlijk niet zoveel aan het doen.'

'Waar ben je?' vraagt Laura.

‘Ik zat net te schrijven en nu ga ik op mijn kleed tegen mijn bed aan zitten.’

‘Huiswerk?’

‘Nee, nee. Schrijven in mijn dagboek. Ik had je toch die afbeelding van dat roosje van Lucas laten zien?’ vraagt Sanne. ‘Ik ben zo ontzettend verliefd! Ik denk de hele tijd aan hem, met mijn ogen open en met mijn ogen dicht, als ik opsta en als ik naar bed ga... Ik weet niet of dat normaal is.’ Sanne realiseert zich dat ze het Laura heeft verteld voordat ze bedacht heeft of ze dat wel wilde.

‘Denk je dat Lucas jou ook leuk vindt?’

‘Natuurlijk,’ zegt Sanne een beetje geïrriteerd. ‘Je stuurt geen roos als je niet verliefd bent.’ Ze verandert van onderwerp. ‘Vrijdagmiddag hebben we die bespreking met het koor over de tournee. Het lijkt me superleuk: optreden in Antwerpen! België is een ander land, dus we maken een internationale tournee. Zo heet dat, toch? We blijven vast een nacht in een hotel slapen. Het zal wel duur zijn. Met mijn folderwijk spaar ik voor de tournee. Het is de folderwijk van mijn broer die ik op vrijdagmiddag doe nu hij training heeft,’ ratelt ze verder. ‘Had ik al verteld dat hij een vaste plek heeft in het eerste jeugdelftal? O ja, we hadden het over de tournee. Ik ben zo benieuwd wie er meegaan...’ Laura reageert niet.

‘Je bent er vrijdag toch wel?’

Het blijft stil. Sanne krijgt het gevoel dat ze iets verkeerd gezegd heeft. ‘Je gaat toch wel mee?’

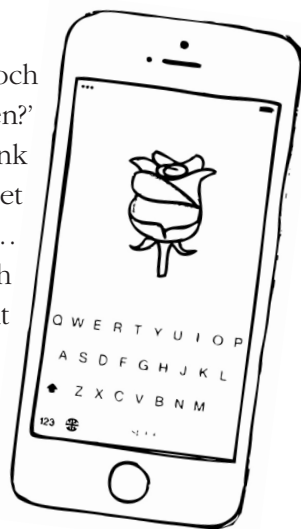
‘Ik weet het nog niet zeker,’ antwoordt Laura.

Sanne hoort aan haar stem dat er iets aan de hand is.

‘Heeft het met mij te maken?’ vraagt ze.

‘Nee, natuurlijk niet,’ antwoordt Laura. ‘Ik twijfel of...’

‘Stop met twijfelen,’ onderbreekt Sanne haar. ‘Je lijkt mij wel, nou ja, de oude Sanne. Voor mijn eerste optreden in de schouwburg dacht ik ook dat ik niet goed genoeg was. Van de zenuwen ging

ik zelfs nagelbijten. Nu heb ik er vast geen last meer van. Op tournee gaan lijkt me echt supercool. Zal ik vrijdag na schooltijd op je wachten? Dan gaan we samen naar de koorrepetitie, oké?’

‘Ben je alleen thuis?’ vraagt Laura

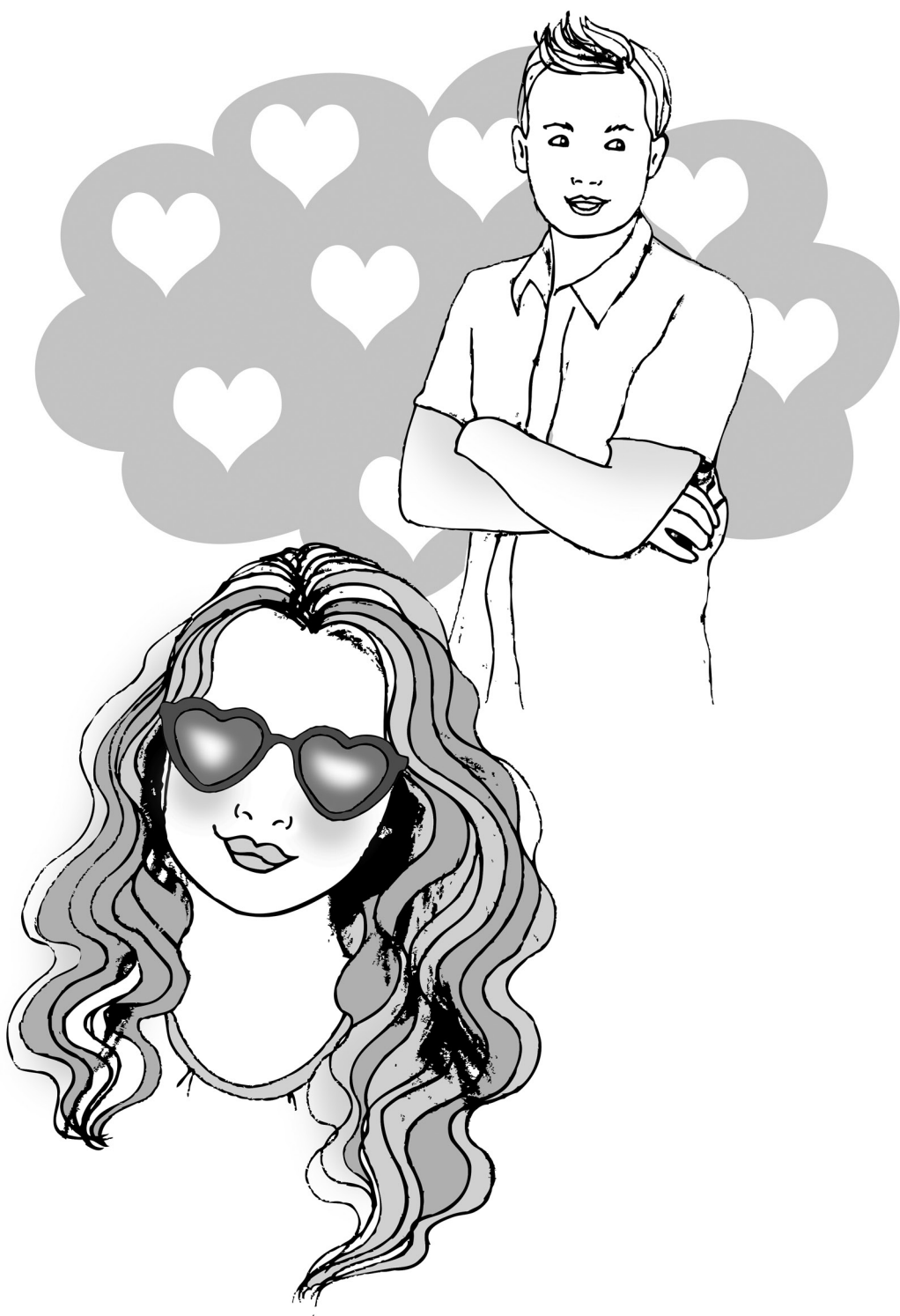
‘Ja,’ antwoordt Sanne. ‘Mama en papa komen pas na zes uur thuis van het werk. Mama werkt steeds langer vanwege personeelskrimp. Krimpen doe je in de was, zegt papa. Sjaak noemt het personeelskramp omdat mama er gestrest van wordt. Mijn broer zit nu in de keuken tosti’s te bunkeren, zijn voetbaltraining begint om zes uur. Hij eet er wel zes met kaas en ham. Heb ik morgen weer droog brood mee naar school. Nou ja, dat scheelt weer calorieën. En ham komt van varkens, dat vind ik zielig. Ze stoppen die beesten in kleine hokjes en...’

‘We gaan zo eten, ik word geroepen,’ zegt Laura. ‘Doei.’

‘Doei, zie je morgen.’

Sanne staart naar haar mobiel. Gaat Laura nu wel of niet mee naar de koorrepetitie? Laura moet natuurlijk zelf beslissen of ze mee op tournee gaat. Zo onzeker is Laura niet, zou er iets anders zijn? Waarom belde ze eigenlijk? Sanne is vergeten om het te vragen. Ze is zelf steeds aan het woord geweest... Haar hoofd zit ook zo vol met alles. Ze barst gewoon van de energie. ‘Doe niet zo hieperdepiep,’ zei mama laatst al.

Sanne zoekt op haar iPhone haar lievelingsnummer op. Ze koppelt de telefoon aan twee geluidsboxen en zet het volume lekker hard. Voor haar kast met spiegel zingt ze swingend mee met het nummer. Ze probeert zo hard mogelijk te zingen zonder dat haar keel gaat knijpen. Het lukt, ze haalt de hoogste noot. Als ze op de maat drie keer springt en dan een rondje draait, komt ze precies goed uit voor de volgende zin. Ze voelt zich helemaal te gek. Alles is leuk: Lucas, tournee en zingen!

Over *Sanne @ Sanne* (deel 1):
'De schrijfster weet de leefwereld
van een achtstegroeper heel
realistisch te verwoorden in
vlot taalgebruik en een prettige
schrijfstijl.' *NBD Biblion*

Sjaak heeft me gered van mijn
ik-sta-totaal-voor-gek-actie!
Maar ik wil zo graag weten
of Lucas ook op mij is...

De 12-jarige Sanne is dol op zingen en dansen.
Enthousiast oefent ze wekelijks met het schoolkoor
vanwege een nieuwe uitdaging: ze gaan op tournee
naar België!

Sanne doet haar best om zich niet door Esther, haar
overheersende klasgenote, uit het veld te laten slaan.
Door haar gevoelens in haar dagboek op te schrijven
en te verwerken in zelfgeschreven liedjes, ontdekt
ze steeds meer wie ze zelf is en wil zijn. Ondertus-
sen belandt ze met haar vriendin Laura in een heuse
flash mob, en spreekt ze Lucas steeds vaker...

Sanne@ Sanne op tournee is het tweede deel in een
serie voor meiden vanaf 10 jaar

Callenbach

NUR 283

ISBN: 978-90-266-2195-6

9 789026 621956 >

www.uitgeverijcallenbach.nl